

1871.

1414 d. 17 Jan.¹⁾

Linköping.

Riddaren Knut Benktsson och Nils Eriksson m. fl. intyga att Knut Simonsson i Hvalstad, i Gladhammar socken, och Lars Frødstensson i Öfverstad (Awerstadha) i Askeby socken vittnat det Bo Jonsson af hustru Cecilia och hennes son Karl köpt Bredagården norr om Linköpings domkyrka och skänkt densamma till en kantoria i Linköping.

Afskr. i B. E. Hildebrands saml. i K. Vitt. Hist. o. Ant. Akad. (Efter orig. i Linköpings bibl.)

Alle the mæn thetta breff høra ælla sea helsom wi Knwter Bendzon, riddare, Nisse Erikson, Halsten Ingewaldzson, Holmsten Ioansson oc Harald Hemmingsson, swena, æwerdeleka meth Gudhi; kungørande thet oppenbarleka allum, at wi areno æpter Gudz byrdh anno m^ocd^oxiii^o, die beati Antonii abbatis, i sacristionne i Lynkøpunge hørdhum bijskedheleka manna ordh, som ær Knwt Symonson i Walastadhumb i Cladhammar sokn i Thiust, oc Lauris Frødstenson i Awerstadhum i Askoby sokn, som the ther sagdo for oss oc flerum godhom mannum ther ner waro, som war først herra Ywar Niclisson, riddare oc laghman i Østergötlande, oc Henrik Twn, ryddare, oc ærchedyæknans oc flere canunka i Linkøpunge oc a[n]dra godha manna, at tha Bo Jonsson bəriadhe cantoriam i Linkøpunge, Gudh hans siæl nadhe, tha køpte han aff hustrv Cecilie oc hæenna son Karle Bredhagardhin nordhan kirkiona i Lynkøpunge oc gaff them lika for han oc thet ther ligger vnder, i thera nærwaru fornæmpda Knwtz oc Lauris oc flera thera wina oc frenda, swa at fornæmpda hustrv Cecilie oc henna son fulleleka atnøghdo, oc sagdo the fornæmpda Knwter oc Lauris at fornæmpda gardhir war gamalt frelse. In cuius rei euidentiam sigilla nostra presentibus sunt appensa. Datum Lincopie, anno, die, loco quibus supra.

På frånsidan: Litera super curia residenciali.

Af sigillen har endast det femte kunnat afritas, innehållande bomärke med omskr.: S. HARALD . . .

1872.

1414 d. 18 Jan.

Borgunda.

Olof Laurensen erkänner att han förverkat lifvet, ehuru riddaren Svarte Jönis låtit honom behålla det.

Orig. på papper i Sv. Riksark.

Alle the mæn thetta breff høre æller see hælsar iæc Olaff Laurinsson kærlica meth Gudh. Kennis iac meth thenna næruarandis opno breffue, at iak thakkar storlica oc kærlica herra Sworte Jenis riddare for thet at han wnte mik mith liiff, hulkit iæc haffdhe storlica forbruthit. Thy forbiudher iæc hwar man honum æller the honum tilhøre hindra æller pa tala meth nakan ræth for thet the mich hindradhe æller meth mich giordhe æpter thet iac hadhe mith liiff forbrwtith. Thil mere witisbyrdh oc thygilse tha bedhis iac the goda manna incigle ther øffuir vara, som ær frøst(!) Jesse Gylto oc Jon Hælgasson, Per Olaff[sson?], Tune

¹⁾ Bør möjligen hänföras till Antonii Conf. eller Antonii Mart. dag (d. 13 Juni el. 10 April).

Karlsson wæpnare, methan iac eyg siælfuir incigle hawir. Scriptum Borgunda, anno Domini m^ocd^oxiii^o, in vigilia sancti Henrici martiris.

På frånsidan synas spår efter 2 sigill.

1873.

1414 d. 18 Jan.

Linköping.

Martinus, cantor i Linköping, och Olaus Pauli, kanik derstädes, vittna att Magnus Masmästare intygat det han och Godskalk Kampn varit närvarande då Bo Jonsson trängt Johan Holmstensson från gårdarne Glanstad, Herna och Harsby.

Afskr. i B. E. Hildebrands saml. i K. Vitt. Hist. o. Ant. Akad.

Alla the godha män thetta breff höra alla sea helsom wi Martinus, cantor i Lyncöpinge, oc Olavus Pauli, canik ther samastadhs, kerleka med warum Herra. Kungörande them allum i thesso nerwarande brewe, at wi hawum hört skäligs mans ordh, Magnus massomestara, witnande oc tyghande wider sina godha tro oc sannindh, at han war ther ner oc Gudskalk Kampn oc fler andre godhe män, ther the sago oc hördhe mäder honom, at Bo Jonsson, Gud hans säl nadhe, thrängde Joan Holmstensoni sitt gods aff, som är Glanstadha, Hernem oc Harsby, for ena mijsthykkio han fik til honom för at han tok päninga till lans aff Albrict Grabe oppa godset, sva at han skulde antigia i Nyköpungs torn läggias älla oc bebrevä honom thesso förenämnda gods, thera imällan mäklade oc gongande Päter Tomosson, Harald Bagga oc Ioan Oplänning oc Häyne Thörnisson, oc gaff honom aldre 1000 smapäninger före them. Til hvilka stykkia mere wisso, at wi theta hawum hört, tha sätjom wi war incigle for thetta breff, oc jac fornemde massomestar Magnus till yttermeer bevisning at swa war giort oc at jac thor thetta sama a thingom oc stempnom betygha oc sighia, tha sätir oc jac mit incigle for thetta sama breff, hwilkit skrifwit war i Lynköpunge, anno Domini 1414, die beatæ Priscæ virginis et martyris.

1874.

1414 d. 19 Jan.

Vernamo.

Eskil, biskop i Vexiö, riddaren Magnus Sture m. fl. konungens domhafvande döma å räfsteting till frälse en gård i Lökaryd i Rydaholms socken, som Nils Germundsson eger.

Afskr. i L. Sparres kopiebok (J. 6) fol. 341.

Jak Eskill, medh Gudz nådh biscop i Wæxsiø, Magnus Stwre, riddare, Jon Pattersson, Thordh Jonsson, Harald Laurensen, Anund Hemmingsson ok Knwt Galle, knapa, konungz dom haffwandhe, ok Karl Magnusson, lagman, kännoms oss hafwa dömpet en gårdh i Lökarydh i Rydaholms socken, som Nisse Germundsson åger, från skatt ok till frälse, forbiudom wij hwarior manne sik medh före:da godz bewara, skatt åläggia, vthan före:de Nisse Germundsson eller hans arffwom, widh sina 40 mark før konungz dom ok 6 mark før lagmans doom. Datum Wårnamo in placitis iusticiariis, anno Domini mcdxiii, festo sancti Henrici, nostris sub sigillis.

Sigillen ej afbildade.